

Vreemdelingen die een strafbaar feit hebben begaan

JU

Vreemdelingencirculaire

Aan:

- de Korpschefs Politiergio's
- de Chefs vreemdelingendiensten
- de Bevelhebber van de Koninklijke Marechaussee
- i.a.a.
- de Procureurs-Generaal

Datum: 19 augustus 1999

Ons kenmerk: 781151/99/IND

Code: TBV 1999/19

Juridische achtergrond: artt. 9a en 11, lid 5 Vw, Vc 1994 A4/4.3.2.1

Geldig van/tot: 27 augustus 1999 tot 27 augustus 2003

Onderwerp: Vreemdelingen die een strafbaar feit hebben begaan

1. Inleiding

Op 8 april 1999 heeft de Rechtseenheidskamer van de Arrondissementsrechtbank te Den Haag (REK) uitspraak gedaan in een aantal zaken van vreemdelingen, afkomstig uit een land waarvoor een vtv-beleid geldt, die een strafbaar feit hebben begaan.

De REK heeft aangegeven dat de beleidsregel, neergelegd in Vc 1994 A4/4.3.2.1, ruimte laat voor de opvatting dat in elk individueel geval een belangenafweging moet worden gemaakt.

Naar aanleiding hiervan is besloten in het beleid expliciet aandacht te schenken aan de vtv-categorie. Dit leidt tot de volgende wijziging van de Vreemdelingencirculaire.

2. Wijzigingen hoofdstuk A4

De tekst van paragraaf A4/4.3.2.1 komt als volgt te luiden:

'4.3.2.1 Weigering van toelating

De eerste toelating, waaronder tevens wordt begrepen een voorwaardelijke vergunning tot verblijf, wordt geweigerd op grond van elke onvoorwaardelijke gevangenisstraf of vrijheidsbenemende maatregel wegens een misdrijf, ook in gevallen waarin sprake is van een rechterlijke uitspraak die nog niet onherroepelijk is geworden.

Ditzelfde geldt indien uit het vonnis blijkt dat in plaats van een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of vrijheidsontnemende maatregel een veroordeling is uitgesproken tot het verrichten van onbetaalde arbeid ten algemene nutte (dienstverlening), alsook indien een onvoorwaardelijke geldboete is opgelegd. Een aanvaard transactieaanbod wordt eveneens aangemerkt als grond om de eerste toelating te weigeren.

Een uitspraak van een buitenlandse rechter kan eveneens van belang zijn voor de openbare orde hier te lande; voor de handelwijze geldt dat het gestelde in 4.3.2.2, ad c van overeenkomstige toepassing is.

Voor de beoordeling van de verblijfsaanspraken is een individuele belangenafweging, gericht op het misdrijf en de beoordeling daarvan, niet nodig. Slechts indien de vreemdeling bijzondere omstandigheden, zoals bedoeld in artikel 4:84 Awb, stelt en aannemelijk maakt, is er reden om af te wijken van dit beleid. Deze bijzondere omstandigheden kunnen geen verband houden met het gepleegde mis-

drijf of de beoordeling ervan. Die afweging heeft reeds plaatsgevonden in het kader van de strafrechtelijke vervolging.

Het enkele ontbreken van een gevaar voor recidive is onvoldoende om te spreken van bijzondere omstandigheden. Bij de beoordeling van de verblijfsaanspraken nadat een vreemdeling een delict heeft gepleegd gaat het niet om de beoordeling van het toekomstig onzekere feit dat betrokkene niet meer een (soortgelijk) delict zal plegen. Wel kan het ontbreken van een gevaar voor recidive in samenhang met andere bijzondere omstandigheden leiden tot het oordeel dat gebruik moet worden gemaakt van de inherente afwijkingsbevoegdheid.

Het algemeen belang wordt gediend met handhaving van een restrictief toelatingsbeleid, zeker op het gebied van de openbare orde. Dit leidt tot de vaststelling dat vreemdelingen, die een of meer misdrijven hebben gepleegd en daarvoor een van de hiervoor genoemde sancties is opgelegd dan wel een transactieaanbod is aanvaard, niet in aanmerking komen voor de verlening van een vergunning tot verblijf of de aanvullende bescherming zoals geboden wordt door artikel 12b Vw.'

De bovenstaande wijzigingen zullen zo spoedig mogelijk in een aanvulling op de Vreemdelingencirculaire 1994 worden verwerkt.

*De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
het hoofd van de Immigratie- en
Naturalisatiedienst,
J.G. Bos.*